

जात्या पञ्चाट्यादीनां लाङ्गलधनादिद्रव्येषु धन्यपिशु-
नादीनां पुरयद्वापादिगुणेन चलचपलादीनाञ्च शब्दानां
कर्मणावच्छिन्नशक्तिमत्त्वात्तत्त्वविध्यमेव रूढानामिति ।
यदुक्तं दण्डिनाचार्यैः “शब्दैरेव प्रतीयन्ते जातिद्रव्य-
गुणक्रियाः । चातुर्विध्यादधीपास्तु शब्द उक्तश्चतुर्विधः”
इति तदेतच्छब्दमकर्मखादीनामन्यशून्यादीनाञ्च शब्दा-
नामपरिग्रहापत्त्या परित्यक्तमस्माभिः । नैमित्तिकसंज्ञां
लक्षयति । जात्यवच्छिन्नसङ्केतवती नैमित्तिकी मता ।
जातिमात्रे हि सङ्केताद्द्रव्यस्त्रेर्भानं सुदुष्करम् । यन्नाम
जात्यवच्छिन्नसङ्केतवत् सा नैमित्तिकी संज्ञा यथा गोचैत्वा-
दि सा हि गोत्वचैतत्त्वादिजात्यवच्छिन्नमेव गवादिकर्म-
भिधत्ते न तु गोत्वादिजातिमात्रं गोपदं गोत्वे सङ्के-
तितमित्याकारकप्रहात्गामानयेत्यादौ गोत्वादिना गवा-
देरन्वयानुपपत्तेः एकशक्तत्वप्रहस्यान्यानुभावकत्वेऽतिप्रस-
ङ्गात् । ननु गामानयेत्यादौ गोत्वादि कर्मताकत्वे नैवानय-
नादेरन्वयभोगोत्वादिशक्तत्वेन पदज्ञानस्य गोत्वाद्यन्वय-
बुद्धिं प्रत्येव हेतुत्वात् सुवर्थकर्मत्वादौ स्वाश्रयवृत्तित्वसम्ब-
न्धेनैव प्रकृत्यर्थस्य गोत्वादेः साकाङ्क्षत्वात् गवादिकर्मता-
कत्वेन बोधस्तत्कालभोजेपात् कर्मत्वं गोवृत्ति गोत्वनिष्ठ-
कर्मतात्वात् आनयनं गोवृत्तिकर्मताकं गोत्ववृत्तिकर्मताकत्वा-
दित्याद्यनुमानसास्त्राज्यात् । न च वस्तुगत्या यज्ञोत्व-
शक्तत्वं तज्ज्ञानस्य हेतुत्वे गोपदं जातिशक्तमित्येवं
प्रहादपि शुद्धगोत्वस्वान्वयबोधोपपत्तिः गोत्वत्वावच्छिन्नशक्त-
त्वप्रकारकज्ञानत्वेन तथात्वे च लाभवाज्ञोत्वावच्छिन्नशक्त-
ताप्रकारकज्ञानत्वेनैव हेतुत्वं गोत्वत्वाद्यप्रवेशादिति वाच्यम्
गोपदं गोत्वशक्तमित्याकारकज्ञानत्वेन हेतुतायां शुद्धस्वैव
गोत्वस्य विषयितासम्बन्धेन शक्त्यंशे विशेषणत्वेन गोत्वत्वा-
दिप्रवेशगौरवस्यायोगात् । न हि समवायान्यसम्बन्धेन
जातेः प्रकारतायां धर्मावच्छिन्नत्वनियमोमानाभावात्
अयं गौरित्यादिव्यवसायोत्तरमिमं गोत्वेन जानामीत्या-
कारे तस्य ज्ञाततालिङ्गकानुमानेऽनुव्यवसाये वा व्यभि-
चाराच्च प्रागनुपस्थित्या गोत्वत्वादेस्तत्त्वोपनयायोगात् ।
एतेन जातेर्निर्वच्छिन्नप्रकारत्वस्य समवायसंसर्गावच्छि-
न्नत्वनियमात् केवलस्य गोत्वादेः शक्त्यंशे विषयतया
सुवर्थकर्मत्वांशे च परस्परया प्रकारत्वायोग इत्यपि प्रत्युक्तम्
उक्तस्थल एव व्यभिचारात् । नचैवं कालोगौः पदं
गौरित्यादिप्रत्ययोऽपि प्रमा स्यात् कालिकादिसम्बन्धेन
गोत्वादिमति तत्प्रकारकत्वादिति वाच्यं कालिकादि-

सम्बन्धेन गोत्वादेः प्रामाण्यस्य गोत्वत्वाद्यवच्छिन्नप्रकार-
तागर्भत्वेन तादृशमतेः प्रमात्वायोगात् अन्यथा घट-
त्वादिजातेः संस्थानसमवेतत्वमते संयोगोघट इत्यादिप्र-
तीतेः समवायेन प्रमात्वस्य दुर्वारतापत्तेः शाब्दस्वैव
प्रत्यक्षस्यापि कालोगौरित्यादिबोधस्य नियमतोगवाद्य-
भेदावगाहित्वेनैवाप्रमात्वसम्बन्धाच्चेति भट्टमतानुवर्तिनः ।
तन्मन्दं विनाप्याक्षेपं गामानयेत्यादितोगवादिकर्मता-
कत्वेनानयनादेरन्वयबोधस्यानुभविकत्वात् गौर्गच्छतीत्यादौ
शुद्धगोत्वे गतिमत्त्वाद्यन्वयस्यानुभवेनास्यर्शनात् गोत्वत्वा-
द्यनुपस्थित्या च गोत्वं गच्छतीत्याद्यनुभवस्यासम्भवात्
स्वाश्रयवृत्तित्वसम्बन्धेन गतिमत्त्वादिहेतुना गवादौ
साक्षात्सम्बन्धेन गतिमत्त्वाद्याक्षेपस्य व्यभिचारादिदोषेण
दुःशकत्वाच्च । एतेन कर्मत्वादौ गोत्वादेः स्वाश्रय
वृत्तित्वसम्बन्धेनान्वयबोधोत्तरं कर्मत्वस्य गोत्ववृत्तित्वं
गोवृत्तित्वं विनानुपपन्नमित्यनुपपत्तिधीसङ्घटनेन गामित्या-
दिवाक्येनैव कर्मत्वं गवीयमित्यौपादानिको गवादिव्यक्ते-
र्बोध इति श्रीकरमतमयनादेयं मियोविशुद्धाभ्यां शाब्द-
त्वार्थापत्तित्वाभ्यासवच्छिन्नबोधस्यालीकत्वेन शब्दानुप-
पत्तिभ्यां सम्भूय तथाविधौपादानिकबोधस्य जननायो-
गाच्च । यत्तु गौर्जायते गौर्नश्यति सर्वत्र गोत्वादि-
जातिशक्तेनैव गवादिप्रदेन लक्षणाया गोत्वादिविशिष्टा
व्यक्तिर्बोध्यते व्यक्तीनां बहुत्वेनान्यलभ्यत्वेन च तत्र
शक्तेरकल्पनात् तात्पर्यानुपपत्तेरपि लक्षणाया वीजत्वात्
यदाङ्गमण्डनाचार्याः “जातेरस्तित्वनास्तित्वे न हि कश्चि-
द्विवक्षति । नित्यत्वात्तच्छणीयायाव्यक्ते स्ते हि विशेषणे” इति
तदपि तुच्छं व्यक्तिविनांशतायां गोत्वादिजातौ गवादिप्रदस्य
सुख्यप्रयोगाभावेन तन्मात्रस्याशक्यत्वं तद्वति गवादौ
लक्षणाया वक्तुमशक्यत्वात् शक्यसम्बन्धस्वैव लक्षणात्वात् ।
न च गोरन्वो मन्त्रिष इत्यादौ पञ्चम्यर्थेऽवधिले प्रतियो-
गित्वे वा स्वावच्छेद्यत्वसम्बन्धेन शुद्धस्य गोत्वादेरन्वयासथा-
विधस्यल एव जातौ सुख्यप्रयोगः तत्र पञ्चम्याः स्वार्थ-
ऽवधित्वादौ स्निग्धगोत्वावच्छेद्यत्वसंसर्गेषु प्रकृत्यर्थस्य
गवादेरन्वयबोधकत्वात् अन्यथा गोगोत्वयोर्भक्तिशक्तिभ्यां
गोपदेन बोधने वृत्तिद्वययोगपद्यापत्तेः वस्तुतः शुद्धस्य
गोत्वादेः शाब्धीप्रकारतायाः समवायावच्छिन्नत्वनियमात्त-
स्यावधित्वादौ स्वावच्छेद्यत्वादिसम्बन्धेनान्वयोदुर्घटएव ।
द्रव्यं घट इत्यादिप्रतीतेः समवायेन प्रमात्वानुरोधाघट-
त्वजातेर्नानात्वोपगमादिति । प्रमाकारास्तु गोत्वशक्तत्वेन